

Kirke- og Underviisningsministeren: Det vil vistnok være bemærket, at der ikke i mine Dittringer laa, at just den ærede Rigsdagsmand skulde have den Formening; der laa kun deri, at det, efter hvad der nu er skeet — jeg oplyste jo klart disse Ord's Tilblivelse — ikke vil kunne undgaaes, at en Forandring som den antydede bliver mistydet, og naar den ærede Rigsdagsmand nu til Slutning erklærede, at han for sit Vedkommende endogsaa vilde lade det staae hen, om det efter Folketirken skulde ansees for at være en Forpligtelse at lade Børnene døbe eller ikke, saa er det vistnok Noget, som man personligt gjerne saaledes kan stille hen, men anderledes tager Sagen sig ud, naar det fremtræder i en Lov, thi, saaledes som Sagen nu staaer, kan man ikke fra Lovgivningens Side lade det staae hen som en tvivlsom Sag, om man efter Folketirken skal ansee denne Forpligtelse for at være tilstede, eller for at være falden bort. Det vil ikke paa nogen Maade kunne undgaaes, at man, dersom de omhandlede Udtryk i Loven nu udgik, deraf vilde drage den Slutning, at Lovgivningsmagten ikke alene med Hensyn til de borgerlige Midlers Anvendelse har stillet sig paa et andet Standpunkt end det, hvorpaa den stod ved Forordningen af 30te Mai 1828, men at den ogsaa har stillet sig i et andet Forhold med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Folketirken paahvilede sammes Medlemmer en Forpligtelse til at lade deres Børn døbe, og det er denne Slutning, som jeg meget bestemt maa fraraade at fremfalde ved en Forandring i Loven som den antydede.

J. A. Hansen: Jeg er ogsaa saa vel tilfreds med det nærværende Lovforslag, at jeg vil raade det ærede Thing til ganske at følge den ærede Minister i denne Sag. Jeg troer ikke, det er heldigt, at man kommer ind paa de forskellige Discussioner, som man maatte komme ind paa, hvis forskellige af de Endringsforslag blev stillede, som ere antydede. Jeg skal tillige udtale min Glæde over, at det sidste Punktum, som fandtes i Lovforslagets § 1, da det blev indbragt paa et andet Sted, er gaaet ud, og tillige min Glæde over, at det er skeet ved en saa velvillig Indrømmelse

fra den ærede Ministers Side. Med Hensyn til de 2 Endringsforslag, der maaskee endnu kunde blive Tale om, og som ere antydede af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg (Zahle) til § 1, da skal jeg bemærke, at den første af ham antydede Forandring ogsaa var en saadan, som jeg havde bestemt mig til at gøre opmærksom paa. Han har efter min Mening fuldkommen Ret i den Indvendning, han har opstillet imod Redactionen saaledes, som den nu er. Det kommer jo vistnok an paa, hvor man ved Dplæsningen af Sætningen standser, som den ærede Minister ansøgte, og dersom det skulde kunne lykkes at oplyse, at da Forslaget blev stillet paa et andet Sted, fandtes et Comma efter Ordet „døbe“, hvilket ved en Trykfeil er udeladt, jeg siger, dersom det skulde kunne oplyses, at oprindeligt stod der paa dette Sted et Comma, saa vilde Meningen fremgaae langt klarere end nu. Med Hensyn derimod til det andet af den samme ærede Rigsdagsmand antydede Endringsforslag, da skulde jeg ogsaa meget fraraade ham at indbringe det; thi det forekommer mig, at der ikke her bør reises nogen Discussion om Ordene: „kirkelige Forpligtelse“ rigtigt have deres Plads i denne Lov. Meningen kan jo, som den ærede Minister har anført, kun være, at for Medlemmerne i Folketirken er der en kirkelig Forpligtelse til at lade deres Børn døbe, og det lader sig ikke nægte, det maae Alle være enige om, at der for Dieblirket er en folkekirkelig Forpligtelse til at lade Børn døbe. Jeg mener ogsaa, at man let kunde komme ind paa andre Betragtninger, dersom man foreslog at udelade Ordet: „kirkelige“, thi jeg mener, at det tillige er den bedste Betegnelse, man kan faae paa, at denne Forpligtelse ikke er nogen borgerlig. Naar der kun var Tale om en Forældrene paahvilende Forpligtelse, uden nærmere at betegne, at det var en kirkelig Forpligtelse, saa vilde Spørgsmaalet jo kun da blive, om det var en borgerlig Forpligtelse. En saadan Fortolkning forhindrer man ved at lade Ordet: „kirkelige“ blive staaende. Efter § 2 skal denne Forpligtelse jo ikke have den allermindste Indflydelse i borgerlig Henseende, og det forekommer mig derfor, at det er i god Overensstemmelse dermed,